

OPONENTSKÝ POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Petry Jančákové: *Andrej Krob*

Magisterská diplomová práce Petry Jančákové *Andrej Krob* je vlastně svébytnou monografií tohoto českého divadelníka a režiséra. Autorka sleduje Krobovu divadelní dráhu od jeho příchodu do Divadla Na zábradlí na začátku 60. let. až po naši bezprostřední současnost. Začíná spoluprací s Janem Grossmanem (zde vystupuje Krob ještě coby jevištní technik), zkoumá možné vlivy zmíněného režiséra na pozdější tvorbu Andreje Kroba a přes první Krobovu amatérskou režii (ins. *Král Ubu*, Březnice 1964) se Jančáková dostává k hlavnímu tématu své práce – Krobovým režiiím textů Václava Havla v rámci Divadla na tahu: ins. *Žebrácké opery* uvedené roku 1975 v Horních Počernicích, videoinscenaci *Pokoušení* z konce 80. let 20. stol. a ins. *Žebrácké opery* z roku 1995.

Na práci Petry Jančákové je třeba ocenit její píli a vytrvalost, s jakými dohledala veškeré možné informace o tomto režisérovi a jeho divadle. Dále vyzpovídala devět členů Divadla na tahu – všechny rozhovory, které autorka v práci používá, jsou stylisticky umně převedené do psané formy a zároveň zachovávají jazykovou autenticitu jednotlivých mluvčích. Zde jenom drobná poznámka k chybě, která pro autorku, pro kterou je období před rokem 1989 „dávnu historií“: bulharskými zlatými písky nenaráží A. Krob (str. 6, poznámka č. 10) na barvu pláží v Bulharsku, ale na Zlaté písky, oblíbené a pro některé občany socialistického Československa nepadně dostupné přímořské letovisko.

Na druhou stranu je to právě píle, která práci Petry Jančákové paradoxně škodí. Autorka – patrně z touhy využít vše, co se od pamětníků dozvěděla – čtenáře zpravuje o detailech Krobova života, které dle mého názoru hraničí již s bulvárem a kterým by se v odborné práci mohla vystříhat (viz např. příběh z WC str. 12, poznámka č. 38; str. 44, poznámka č. 177). K „oživování“, zcela zbytečnému, má autorka tendenci i při citování z jednotlivých rozhovorů. Dozvídáme se tak, že Andrej Krob tvrdí něco se „zřetelnou hrdoostí“ (str. 11) či k něčemu něco „překvapivě dodává“ (str. 19). Tyto dodatky nepřinášejí žádnou „přidanou hodnotu“, jsou pouze zbytečnou slovní vatou.

Zbytečné jsou také vysvětlivky pod čarou, v nichž autorka „převypravuje“ všeobecně známé informace. Viz např. dějiny Divadla Na zábradlí, které jsou vytaženy ze slovníku Česká divadla (str. 5, pozn. č. 7), atd. a atp.

Po formální stránce vyžaduje práce Jančákové jen drobné kosmetické úpravy: ne všechny názvy děl jsou psány kurzívou, občasné chyby se najdou i v poznámkovém aparátu. Autorka někdy při opakovaném citátu z téhož zdroje místo zkráceného použije celý bibliografický odkaz, jindy plete odkazování na deník a týdeník. Nicméně z téměř dvou set padesáti poznámek, které sedmdesátistránková práce obsahuje, je znát, že diplomantka princip práce s poznámkovým aparátlem ovládá.

Magisterskou práci Petry Jančákové *Andrej Krob* doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Praze, dne 3. 9. 2012

Mgr. Jan Jiřík